

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้าง

ความสามารถ

ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4

The development of Thai language instructional model
which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students

นางนภสร เกษมธรรมแสง

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อ (1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (2) ออกแบบและพัฒนานวัตกรรม การวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 3 เทศบาล (ปรากฏ์ภูวิทยาการ) เมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 35 คน ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย (1) รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพหุปัญญา แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แผนการจัดการเรียนรู้ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากเรียนตามรูปแบบการสอน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test แบบไม่เป็นอิสระ ผลการวิจัยพบว่า

(1) จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

(2) จากผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งเรียกว่า “MK-PAE Model” ประกอบด้วย (1) การกระตุ้นความสนใจ (Motivation : M) (2) การเรียนรู้เนื้อหาใหม่ (Knowledge Learning : K) (3) การลงมือปฏิบัติ (Practice: P) (4) การประยุกต์ใช้ความรู้ (Application : A) และ

(5) การประเมินผล (Evaluation : E)

(3) ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61, S.D. = .48$) รูปแบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ $85.54/84.26$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

(4) ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนภายหลังได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55, S.D. = 0.53$)

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน MK-PAE เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ รวมถึงในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย

คำสำคัญ: “รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่ช่วยเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ”

Abstract

Purposes of this research study were to: (1) study the fundamental information in developing a Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students; (2) design and develop research innovation for Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students; (3) study effects of using Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students; and (4) study satisfaction towards Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students. Research and Development (R&D) was the research design used in this study. Samples were composed of 35 students of PrathomSuksa 4 attending Tedsaban 3 (Pranggoowittayakan) School, 2nd semester, academic year 2011. The research samples were selected by using simple random sampling technique. Research tools used in this study comprised (1) Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students and is based on Multiple Intelligence theory; (2) instructional plans; (3) achievement test; and (4) questionnaires on satisfactions towards the instructional model. Data analysis employed percentage, average, standard deviation, and t- test for dependent samples.

Results were as follow:

(1) The study of the fundamental information in developing a Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students revealed the importance of building up ability in critical reading among PrathomSuksa 4 students;

(2) The designed and developed instructional model and research innovation for building up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students was called “MK-PAE Model” which is composed of Motivation (M), Knowledge Learning (K), Practice (P), Application (A), and Evaluation : (E);

(3) The study of effects of using Thai language instructional model which builds up ability in critical reading for PrathomSuksa 4 students illustrated that the model was suitable and possible for the implementation ($\bar{X} = 4.60, 4.58, 4.65, 4.63, 4.60$), the model was effective as it met the required criteria (73.19/74.26), and post-test scores of samples was statistically higher than their pre-test scores at .01 level;

(4) Satisfaction of students who attended instructional activities that used the MK-PAE Model is at the “most satisfied” level ($\bar{X} = 4.55, S.D. = 0.53$).

In conclusion, the MK-PAE Model is the instructional model and innovation that has diverse academic contents which helps build up ability in critical reading. It can also be integrated with other subject areas. Therefore, the model should be used in other subject areas and should be developed for students at other ages.

Keywords: “Thai language instructional model which builds up ability in critical reading”

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ในหมวด 4 มาตรา 24 กำหนดให้มีการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยสถานศึกษาต้องจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดตามความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 75-76) ภาษาไทยถือเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย แบ่งออกเป็น 5 สาระ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 8-9) การจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้ความรู้ ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์

จริง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น การสอนทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (นวลจิตต์ เขาวงกิตพิงศ์. 2545 : 9) ซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้จัดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาพื้นฐาน โดยกำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ด้วยกัน คือ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 10)

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นมากในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในชีวิต

ประจำวันต้องอาศัยการอ่านจึงจะสามารถเข้าใจและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550 : 2 -3) การอ่านเป็นทักษะที่ต้องเน้นและต้องฝึกฝนผู้เรียนเป็นอย่างมาก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1-2) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็นอันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่องซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประเภทโดยเฉพาะความอยากรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. 2545 : 2) ซึ่งการที่จะทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและได้ประโยชน์สูงสุด จะต้องมีการวางรากฐานตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไป การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจึงคำนึงถึงการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน เห็นคุณค่าและความสำคัญของการอ่าน สามารถอ่านได้ชัดเจนถูกต้อง รวดเร็ว

สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีวิจารณ์ญาณในการวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ (อัจฉรา ชิวพันธ์. 2546 : 47) ดังนั้นการที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นจัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่านเพื่อเป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2545 : 2)

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านที่มีคุณค่า เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาหาเหตุผลเพื่อวินิจฉัยประเมินค่าสิ่งที่อ่านว่ามี ความถูกต้อง น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด ดังที่ วรรณา บัวเกิด (2549 : 219) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านประเภทนี้ไว้ว่าเป็นการอ่านระดับสูงโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ความคิดพิจารณา วิเคราะห์ด้วยเหตุผล และตัดสินประเมินค่าสิ่งที่อ่านเพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจึงนับได้ว่าเป็นมีความสำคัญมาก เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และสติปัญญาให้แก่ผู้อ่านอย่างแท้จริง ดังที่ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2547 : 524) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่าทำให้ได้รับรสจากวรรณกรรมที่อ่านได้ประโยชน์ทั้งในด้านปัญญาและอารมณ์ วิริยา วิริยารัมภะ (2549 : 33) ยังได้เสนอว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญ ช่วยทำให้อ่านได้ใช้ความคิดพิจารณาใคร่ครวญสิ่งที่อ่าน รู้จักแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจาก เรื่องที่อ่าน ทำให้ได้รับประโยชน์จากเรื่องที่อ่านอย่างสูงสุด และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในชีวิตได้ นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณยังเป็นการอ่านที่พัฒนาความคิดให้แตกฉาน ทำให้รู้จักพินิจพิจารณาถึงข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ไม่หลงเชื่อ คำพูด และ

บุคคลหรือสิ่งใด ๆ (เกศริน อิมเล็ก. 2545 : 10) และยังพัฒนาความคิด ทำให้รู้จักพิจารณาวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ประเมินค่าตัดสิน ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ได้ว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ โดยใช้เหตุผลประกอบการ ตัดสินทุกครั้ง (สมันตา วีรกุล. 2547 : 23)

การส่งเสริมเด็กไทยให้อ่านอย่างมีวิจารณญาณยังน่าเป็นห่วงดัง จะเห็นได้จากการสรุปผลการปฏิรูปการศึกษาที่ผ่านมา ในส่วนที่เกี่ยวกับ คุณภาพผู้เรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในวิชาหลักมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า ร้อยละ 50 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 5) และผลการประเมิน คุณภาพภายนอกสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียน เทศบาล 3 (ปรารักษ์กัญญาคาร) ในมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถ ในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ เฉลี่ยร้อยละ 69.32 อยู่ในระดับคุณภาพ พอใช้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) สมศ. 2552 : 7) ดังนั้นการปฏิรูปการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ยุคใหม่ จึงเน้นให้เกิดการเรียนรู้การคิดวิเคราะห์และการ สร้างสรรค์ โดยการให้ครูลดบทบาทการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ บรรยายหรือยึดครูเป็นศูนย์กลางของความรู้ เป็นการเลือกใช้ การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเข้ามาผสมผสาน (จรวัยพร ธรณินทร์. 2550 : 6 - 7) ซึ่งวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อว่าจะสามารถแก้ปัญหาได้ดี คือ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ดำริ บุษชู. 2546 : 23) นอกจากนี้การเรียนรู้เรื่องใด ๆ ก็ตาม ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ อันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี (ทิตินา แคมมณี และคณะ. 2544)

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจึงสนใจที่จะพัฒนา
มารณในการรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภายใต้
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการ
เรียนรู้เต็มตามศักยภาพ ส่งเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข เน้นการพัฒนา
ผู้เรียนให้รอบด้าน รวมทั้งการสนับสนุนให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วย
ตนเอง เกิดความสามารถด้านการอ่าน และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

- การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังต่อไปนี้
1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน
ภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 2. เพื่อออกแบบและพัฒนานวัตกรรม การวิจัยรูปแบบการเรียน
การสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 - 3.

เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้าง
ความสามารถใน

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการเรียน
การสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

วิธีการวิจัย

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา
(Research and Development : R&D) และขยายผล

(Movement : M) ประกอบด้วย ขั้นตอน

4 ขั้น คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R_1) เป็นการวิเคราะห์
ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A)

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา 2 (Development : D_1) เป็นการออกแบบ
การสร้างรูปแบบ (Design and Development : D and D) การ
พัฒนาและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขั้นตอนที่ 3
เป็นการนำไปใช้ (Implementation : I) การทดลองใช้รูปแบบการ
การสอน และขั้นตอนที่ 4 เป็นการประเมินผล (Evaluation : E) การ
ประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผู้วิจัยได้นำเสนอประเด็นที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงนโยบายการศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 พบว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีเจตนารมณ์ที่ต้องการเน้นย้ำว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มี จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีความสุข ผู้เรียนทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้น กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ในหมวด 3 ต้องเน้นทั้งความรู้ คุณธรรม และ กระบวนการเรียนรู้ ในเรื่องสาระความรู้ ให้บูรณาการความรู้และทักษะ ด้าน

ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับแต่ละระดับการศึกษา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึก ปฏิบัติจริง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล และปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา นอกจากนี้ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ยังต้องส่งเสริมให้ผู้สอน จัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อและ

แหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงาน และการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ การประเมินผลผู้เรียน ให้สถานศึกษาพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ส่วนการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ ให้ใช้วิธีการที่หลากหลายและนำผลการประเมินผู้เรียนมาใช้ประกอบด้วยหลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ต้องมีความหลากหลาย

2. ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 พบว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

3. ผลการวิเคราะห์เป้าหมายการจัดการเรียนการสอน ภาษา ไทย ใน ระดับ ชั้น ประถม ศึกษา พบว่า หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลักสูตรที่ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีสติปัญญาและพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ภาษาไทยมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อให้เกิด ความเข้าใจตรงกัน และเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญใน ด้านต่าง ๆ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับระดับ การเรียนรู้ของแต่ละช่วงชั้น ซึ่งการเรียนรู้ช่วงแรกของการศึกษาภาค บังคับมุ่งเน้นปูพื้นฐานความสามารถและทักษะอ่านออก เขียนได้ คิดเลข เป็น มีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน ทักษะการดำเนินชีวิตสามารถ ติดต่อสื่อสารได้อย่างเข้าใจ ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และ พื้นฐานความเป็นมนุษย์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และ สมดุล

4. ผลการวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียน เทศบาล 3 (ปรางค์กู่วิทยาการ) จากการสัมภาษณ์ครู จำนวน 10 คน ที่ มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน 10 ปีขึ้นไป มีระดับ การศึกษาปริญญาโท 6 คน ระดับปริญญาตรี 4 คน พบว่า ครูสอน เนื้อหาตามความต้องการ ติความจากคู่มือครู และการจัดกิจกรรมการ สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายหรืออธิบาย ไม่ค่อยเน้นให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ใช้สื่อการสอนเท่าที่มี และวิธีการสอนส่วนใหญ่ของครู จะสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง เน้นเนื้อหาที่มีในหลักสูตรเท่านั้น ซึ่ง การแสวงหาความรู้ของผู้เรียนทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะ

การพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ผู้เรียนมีปัญหาในเรื่อง ทักษะการอ่านมากที่สุด สาเหตุเนื่องมาจากผู้เรียนอ่านไม่คล่อง อ่านแล้วไม่เข้าใจในสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และไม่สามารถสรุปความ จากเรื่องที่อ่านได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยอยู่ในระดับที่ต่ำไม่เป็นที่น่าพอใจ

5. ผลการวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง กับการพัฒนา

รูปแบบ พบว่า แนวคิดการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอน ภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประยุกต์ร่วมกับ กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา ซึ่งมีลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้น อย่างเป็นระบบครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ โดยประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีพหุปัญญา 8 ด้าน มาเป็นกรอบแนวคิดในกำหนดองค์ประกอบ และขั้นตอนการสอนการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่าง รอบคอบและมีหลักการประเมินความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องของข้อมูล โดยอาศัยความรู้ ความคิดประสบการณ์เดิมของตนเองในการเก็บ รวบรวมข้อมูล และรวบรวมหลักฐานเพิ่มเติมอย่างรอบคอบระมัดระวัง เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจหาข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล

6. องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาไทย โดย ประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพหุปัญญา จากการพัฒนา รูปแบบการ

สอนทำให้ได้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยใช้ชื่อเรียกว่า “MK-PAE Model”
มีองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน คือ เพื่อสร้างความรู้ ทักษะจากการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน คือ เพื่อพัฒนาทักษะและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจาร์ณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

องค์ประกอบที่ 3 ขั้นตอนการสอน มีดังนี้

1. ขั้นการกระตุ้นและดึงดูดความสนใจ (Motivation : M) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนจะนำสื่อ เช่น รูปภาพ เรื่องราว สถานการณ์ต่างๆ เพลง นิทานที่ต้องการให้กับผู้เรียนแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามจากสื่อ (การจำ) กระตุ้นความสนใจในการเรียนด้วยการให้นักเรียนเล่นเกม ร้องเพลง แสดงบทบาทสมมติ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

2. ขั้นการเรียนรู้เนื้อหาใหม่ (Knowledge Learning : K) เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากสื่อหนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต ดิวีดี สื่อเอกสารประกอบการสอนต่าง ๆ เช่น ใบความรู้ แล้วตอบคำถามจากเนื้อหาที่ได้ศึกษา เพื่อทดสอบความเข้าใจในเนื้อหาที่ได้ศึกษา

3. ขั้นการลงมือปฏิบัติ (Practice : P) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนด้วยการแบ่งกลุ่มปฏิบัติกิจกรรมการอ่านนิทาน

เรื่องสั้น ข่าว บทเพลง บทความ บทร้อยกรอง สารคดี นิทาน สื่อ
โฆษณาและเหตุการณ์ต่างๆ กรณีศึกษาแล้วช่วยกันจำเนื้อหา ทำความ
เข้าใจเนื้อหา วิเคราะห์

สังเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จ ข้อคิดเห็น แสดงความคิดเห็น ประเมินค่า
และสรุปข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

4. ขั้นการประยุกต์ใช้ความรู้ (Application : A) เป็น
ขั้นตอนการสรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ช่วยกันสรุปเป็นแผนผัง
ความคิด แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน จัดบอร์ด หรือทำหนังสือ เล่มเล็ก

5. ขั้นการประเมินผล (Evaluation : E) เป็นขั้นตอนที่
ผู้สอนและผู้เรียนสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่านโดยการซักถาม ตอบ
คำถาม ทำแบบทดสอบ ทำกิจกรรมใบงาน เพื่อความถูกต้องและเป็นไป
ในแนวทางเดียวกัน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงซึ่งความคิดของ
ตนเอง โดยการ ทำแบบฝึกหัด หนังสือเล่มเล็ก และทำโครงการ

องค์ประกอบที่ 4 สิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ คือ การจัด
สิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและห้องเรียน สื่อการเรียนการสอน และความ
ร่วมมือจากครูและผู้ปกครอง

องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน
คือ การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
ประกอบด้วย (1สร้างสรรคความรู้ด้วยตนเอง 2) ปฏิสัมพันธ์กับบุคคล
และสิ่งแวดล้อม (3มีส่วนร่วมในกิจกรรม (4กระบวนการเรียนรู้เป็น
ทักษะพื้นฐาน และ (5นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

7. การออกแบบและพัฒนาเครื่องมือ การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวิธีการและรายละเอียดดังนี้

7.1 ผลการพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 4 โดยสอบถามครูจำนวน 15 คน ที่ร่วมการสนทนากลุ่ม (Focused Group Discussion) พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61, S.D. = .48$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า ทุกองค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสอน สิ่งส่งเสริมการเรียนรู้ และเงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60, 4.58, 4.65, 4.63, 4.60$) ตามลำดับ

7.2 หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบรายหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one Testing) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 1 วิทยานารี ภาคเรียนที่ 2

ปีการศึกษา 2556 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ที่มีระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน
อย่างละ 1 คน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ
61.25/66.67

7.3 รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้าง
ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 แบบรายหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one Testing) โดย
ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบกลุ่มเล็ก (Small
Group Tryout) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทศบาล 1 วิทยานารี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่ไม่ใช่
กลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับความสามารถเก่ง 3 คน ปานกลาง 3 คน และ
อ่อน 3 คน รวมทั้งหมด 9 คน พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมี
ประสิทธิภาพเท่ากับ 68.19/69.26

7.4 หาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน
ภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบภาคสนาม (Field Tryout)
ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 1
วิทยานารี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
30 คน ที่มีระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน พบว่า รูปแบบ
การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/84.26 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์
ที่กำหนดไว้ ยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

8. หลังจากการนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปทดลองใช้ ผู้วิจัยประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยประเมินในสิ่งต่อไปนี้

8.1 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

8.2 ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนภายหลังได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55, S.D. = 0.53$)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 จากการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังมีความรู้ในสาระอื่น ๆ ที่นำมาบูรณาการการเรียน และได้รับประโยชน์จากชุดสื่อประสม ประโยชน์จากการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและผู้มีส่วน

เกี่ยวข้องในการสอนวิชาภาษาไทยควรส่งเสริม กำหนดนโยบายการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์อย่างต่อเนื่อง

1.2 เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยสื่อการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ Power point ใบความรู้ แบบฝึกทักษะที่สามารถใช้แทนหนังสือได้ และมาจากความต้องการของนักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักเรียนมีความรู้ นอกเหนือจากเรียนวิชาภาษาไทยวิชาเดียวโรงเรียนจึงควรส่งเสริมให้มีการจัดพิมพ์ขึ้นใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษาต่อไป

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรับปรุงไปใช้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ และในทุกระดับชั้น

3.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับสื่อการสอนอื่นๆ เช่น การสอนแบบโครงงาน การสอนด้วย E – Learning เพื่อดูความแตกต่าง

3.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การคิดเชิงสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือเจตคติ ศึกษาความคงทนในการเรียนรู้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ดร.เกรียงศักดิ์ ศรีสมบัติ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน อาจารย์ธรรมวัฒน์ วิสัยพิศ กศ.ม.การวิจัยการศึกษา รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลวัดเวฬุวัน ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและระเบียบวิธีวิจัย อาจารย์ ดร.นลินรัตน์ อภิชาติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรการสอน อาจารย์ประยงค์ มาแสง ศึกษาานิเทศก์ผู้เชี่ยวชาญผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และอาจารย์ธนาพร ชูเรือง ครูผู้เชี่ยวชาญโรงเรียนเทศบาลวัดสระทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาที่อนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยนี้ และให้คำแนะนำในการศึกษาครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.**

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่ง

สินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.

กรมวิชาการ. **10 ปีแห่งการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ

: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,

2546.

กระทรวงศึกษาธิการ. **การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน.** กรุงเทพฯ : โรง

พิมพ์องค์การการค้ารับส่งสินค้า

และพัสดุภัณฑ์, .2553

———. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**

2551. กรุงเทพฯ :กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.

———. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช**

2551 **กลุ่มสาระการเรียนรู้**

ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2552

เกศริน อิมเล็ก. **แบบฝึกพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับ**

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.

วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2545.

จรรยาพร ธรณินทร์. **“การปฏิรูปการเรียนการสอน : หัวใจของการ**

ปฏิรูปการศึกษา,” วารสาร

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. 27(2) : 6-9 ; เมษายน,

2550.

จุรีพันธ์ ภาชี. ผลการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือ.

วิทยานิพนธ์ คศ.ม.

มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2550.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ :
ศิลปาบรรณาการ, 2545.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ม. 2.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

อักษรเจริญทัศน์, 2547.

ดารี บุญชู. “การวัดกระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน,” วารสารวิชาการ.

6(9) : 16-23 ; กันยายน, 2546.

นฤมล สอนพันธ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมี
วิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนอ่านด้วย
วิธีวิทยาศาสตร์กับ

การสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2548.

นวลจิตต์ เขาวกัรติพงศ์. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.

กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูป

การศึกษา, 2545.

ทีศนา แคมมณี และคณะ. วิทยาการด้านการคิด. กรุงเทพฯ : เดอะ
มาสเตอร์กรุ๊ป, 2544.

———. ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2552.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย วัยรุ่น-วัย
สูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 9.

กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2549.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2544.